

prima instanță - (Judecătoria Botanica, mun. Chișinău) V. Mihaila
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Traciuc, M. Anton, I. Cotruță

ÎNCHEIERE

05 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Oleg Gangurean,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Oleg Gangurean împotriva Inspectoratului de Poliție sectorul Botanica, municipiul Chișinău, Inspectoratului General al Poliției, Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Justiției și Ministerului Finanțelor, intervenient accesoriu Sergiu Galușca, cu privire la repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Oleg Gangurean și menținută hotărârea Judecătoria Botanica, municipiul Chișinău din 30 iunie 2015,

c o n s t a ț ă:

La 09 februarie 2015 Oleg Gangurean a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Poliție sec. Botanica, mun. Chișinău, solicitând repararea prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 24 iulie 2012, pe numele său a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare potrivit art. 78 alin. (3) Cod contravențional.

Susține că la 12 februarie 2014, în cadrul procesului contravențional, a fost admisă contestația sa cu privire la anularea procesului-verbal și a sancțiunii administrative aplicate la 24 iulie 2014.

Astfel, indică reclamantul că prin anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare a agentului constatator, a fost liberat de la răspundere contravențională.

Menționează că procesul contravențional a durat mai mult de un an și jumătate, perioadă în care el a avut calitatea de contravenient potrivit art. 384 alin. (1) Cod contravențional.

Remarcă că a fost supus unei presiuni psihice pe o perioadă îndelungată, iar urmare a acțiunilor agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție sec. Botanica, mun. Chișinău, care s-au demonstrat a fi ilegale, i-a fost cauzat prejudiciu moral.

Cu referire la prevederile art. 384 alin. (2) lit. u) Cod contravențional, art. 11 lit. i) și art. 1422 alin. (1) Cod civil, invocă Oleg Gangurean că atât timp cât nu a fost constatat că a săvârșit o contravenție sau a încălcat ordinea publică și bunele moravuri, nu ar trebui să-i fie aplicată sancțiunea contravențională și să fie atras într-un proces contravențional pentru a-i fi demonstrată nevinovăția, astfel fiindu-i provocate suferințe psihice și morale.

Menționează că întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare contravențională, atragerea lui într-un proces contravențional care s-a desfășurat de mai mult de 18 luni, stresul și frica suportată la întocmirea procesului-verbal, absența de la locul de muncă, irosirea timpului liber pentru participarea în ședințele de judecată etc., i-au creat presiuni și situații de disconfort, care în cumul formează suferințe psihice ce i-au fost cauzate.

Prin urmare, reclamantul consideră că repararea prejudiciului ce a atentat la drepturile sale personale nepatrimoniale este posibilă prin acordarea unei compensații bănești în sumă de 10 000 lei.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 28 mai 2015 în proces au fost atrași în calitate de co-pârâți Ministerul Finanțelor, Ministerul Justiției, Inspectoratul General al Poliției și în calitate de intervenient accesoriu agentul constatat Sergiu Galușca.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 30 iunie 2015 cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

La 24 iulie 2015 Oleg Gangurean a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea hotărârii Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 30 iunie 2015 și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015 a fost respins apelul declarat de Oleg Gangurean și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 iunie 2016 s-a admis recursul declarat de Oleg Gangurean.

S-a casat integral decizia Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015 și s-a restituit pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016 s-a respins apelul declarat de Oleg Gangurean și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 30 iunie 2015.

La 02 februarie 2017 Oleg Gangurean a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 30 iunie 2015 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ilegale, neîntemeiate și pasibile de a fi casate.

În acest sens, invocă că instanțele de judecată ierarhic inferioare în mod eronat au aplicat Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, care nu este aplicabilă speței și nu au aplicat prevederile art. 384 alin. (2) lit. u) Cod contravențional și art. 1398 și 1442 Cod civil, pe care se întemeiază acțiunea.

La fel, indică că instanța de apel nu s-a expus asupra chestiunilor de fapt și de drept invocate în cererea de apel și constatate de instanța de fond la examinarea contestației împotriva procesului-verbal și deciziei de sancționare.

Astfel, consideră că instanța a interpretat eronat legea, afirmând că art. 384 alin. (2) lit. u) Cod contravențional, în corelație cu art. 1398 și 1442 Cod civil, nu urmează a fi aplicate speței.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, având în vedere că copia deciziei instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 28 octombrie 2016 (f.d. 193), iar la materialele dosarului nu este anexată dovada legală de recepționare a acesteia, recursul depus de Oleg Gangurean la 02 februarie 2017 se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de

apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CtEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Oleg Gangurean nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Oleg Gangurean se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari